

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Køpke Christensen og jeg så ofte er enige om at vi skal huske at sætte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion og lov om erhvervsuddannelser. (Ændring af bidrag, refusionsordning, arbejdsgevirkreds og mobilitetsfremmende ydelser m.v.).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 8/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Anne-Marie Meldgaard (S):**

Stor var glæden i maj 1990, da aftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser var i hus. I modsætning til undervisningsministeren er Socialdemokratiet glad for aftalen på de unges vegne.

Glæden var ret kort. Ministerens fortolkning af aftalen svarede ikke til Socialdemokratiets fortolkning. Desværre er der altid tabere i sådanne tvivlssituationer. I dette tilfælde er det PKU-eleverne, som i alt for lang tid ikke har vidst, om de var købt eller solgt. Det er uanstændigt, at der ikke er reel ligestilling, hvad angår økonomi og indhold af uddannelsen mellem ordinære elever og PKU-elever.

Erhvervslivets kritik af finansieringen af PKU-skolerne resulterede i, at de involverede parter fandt sammen og fik en aftale på det fi-

nansielle område. Aftalen mellem LO og DA har været udgangspunktet for en lang række forhandlinger mellem ministeren og Socialdemokratiet. Disse forhandlinger er endt i dette lovforslag.

Forslaget opfylder ikke kravet om 100 pct. reel ligestilling mellem de ordinære elever og PKU-eleverne, men der er en række væsentlige forbedringer for de uddannelsessøgende.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der oprettes så mange ordinære uddannelsespladser som muligt, men det er lige så vigtigt, at uddannelserne på PKU-skolerne har så meget indhold og er så realistiske, at PKU-eleverne er ligestillede i rækken af arbejdssøgende til faste job efter endt uddannelse.

Det er uheldigt, at der for PKU-eleverne ikke kan oprettes egentlige uddannelsesaftaler, så den juridiske ligestilling bliver en realitet, men vi må hilse velkommen, at der i lovforslaget er en økonomisk ligestilling, så langt som det er lykkedes os at komme med regeringen og arbejdsmarkedets parter, hvad angår befordringsgodtgørelse, mobilitetsfremmende ydelser og bidrag til eksempelvis værktøj og andre goder, som er indeholdt i ordinære uddannelsesaftaler.

I modsætning til ministeren er Socialdemokratiet af den opfattelse, at værkstedsskolerne med et større skolemæssigt element slet ikke er nogen ringe løsning på praktikpladsproblemet. Den store iderigdom og kreativitet, PKU-skolerne fremviser, og den iver, eleverne udviser for aktivt at gå ind i planlægningen og realiseringen af et alsidigt uddannelsesforløb, er imponerende; det hilser vi velkommen.

Vi er overbevist om, at kvaliteten af uddannelsen på værkstedsskolerne vil blive et fornyende og positivt element for erhvervslivet. På den baggrund er Socialdemokratiet indstillet på at følge ministerens anbefaling om en hurtig behandling af lovforslaget og indstiller lovforslaget til vedtagelse.

Pia Christmas-Møller (KF):

Ideen om etablering af praktikpladskompenenserende undervisning er fostret af nød. Det skal vi fra konservativ side heller ikke ved denne lejlighed lægge skjul på.

Bedst var det, om vi kunne få det nødvendige antal lære- og praktikpladser oprettet i det virkelige virksomhedsmiljø. Desværre er det ikke

[Pia Christmas-Møller]

helt lykkedes at overflødigøre den del af praktikpladsforliget, der indeholdt regler om oprettelse af praktikpladskompenserende undervisning, trods ihærdige anstrengelser fra mange sider.

Det har ganske naturligt sat spot på reglerne om fordeling af finansieringsbyrden. Hvem skal betale? Og hvor meget? Arbejdsmarkedets parter har med stor relevans peget på en række svagheder og uhensigtsmæssige konsekvenser af det gældende regelsæt. Vi har derfor i den konservative folketingsgruppe været godt tilfredse med, at arbejdsmarkedets parter har været stærkt inde i billedet ved udformningen af en ny finansieringsordning, og vi er godt tilfredse med, at undervisningsministeren har modtaget parternes udspil så åbent, som tilfældet er, i form af dette lovforslag.

Det er for os centralt, at der er indbygget et økonomisk incitament for virksomhederne til at oprette så mange lære- og praktikpladser som muligt. Forslaget her vil medføre, at der bliver en mere retfærdig byrdefordeling, sådan at de virksomheder, der virkelig har gjort og fremover vil gøre noget effektivt for at oprette så mange pladser som muligt, også bliver tilgodeset økonomisk.

For os er det også væsentligt, at der bliver en ligestilling på elevsiden. At det er nødvendigt at oprette denne lidt kunstige form for praktikuddannelse skal ikke gå ud over eleverne. Vi skal gøre, hvad der overhovedet kan gøres for at undgå, at vi får et A- og et B-hold. Derfor er vi tilfredse med, at der i lovforslaget også lægges op til en mere rimelig ligestilling.

Alt taget i betragtning mener vi i den konservative gruppe, at der er kommet en ganske acceptabel håndtering af dette smertensbarn ud af det. Lad os få en effektiv og hurtig udvalgsbehandling, så det kan blive omsat til virkelighed.

Anders Mølgaard (V):

Som bekendt er det kun få måneder siden, Folketinget besluttede at indføre en AER-finansieringsordning vedrørende praktikpladskompenserende undervisning for de elever, der ikke har mulighed for at finde en praktikplads.

Det kan heller ikke have forbigået nogens opmærksomhed, at der fra mange sider er rejst en massiv kritik ikke blot af ordningens virkning, men sandelig også af den tankegang, der ligger bag den såkaldte 10. maj-aftale.

På baggrund af den stærke kritik af konsekvensen af loven af 30. november 1990 nedsatte LO og DA et fællesudvalg efter drøftelse hos undervisningsministeren den 15. februar 1991. Nærværende lovforslag bygger på en indstilling fra fællesudvalget mellem LO og DA.

Forslagets hovedelementer er: Førøgelse af lønrefusion for det nuværende generelle dækningsbidrag fra 70 til 90 pct., finansiering af en praktikpladskompenserende undervisning, visse andre udgifter afløses af en ny generel bidragsordning, og heldigvis for en række uddannelsessøgende gives der et årligt fradrag på ca. 6.000 kr. AER yder økonomisk støtte til værktøj, transporttilskud m.v. under den egentlige værkstedsundervisning, og der ydes en mobilitetsfremmende ydelse.

Disse bidrag vil imødegå en del af den beretigede kritik, vi har mødt ude omkring i landet. Det foreliggende lovforslag vil alt andet lige fremkalde et større udbud af praktikpladser end den nuværende ordning, samtidig med at det må antages at medføre en mere retfærdig fordeling af de økonomiske byrder for arbejdsgiverne.

Venstre kan bakke lovforslaget op, fordi det er et fremskridt i forhold til den gældende ordning, men for Venstres folketingsgruppe er det samtidig vigtigt at slå fast, at vi er yderst skeptiske over for hele idégrundlaget og tankegangen bag praktikpladskompenserende undervisning. Vi kan støtte det på kort sigt, men vi mener ikke, at ordningen er kommet for at blive 1990'erne ud. Vi skal passe på, at vi ikke på dette område ender med østeuropæiske forhold, vel at mærke før Berlinmurens fald.

Holger K. Nielsen (SF):

Siden partiet Venstre nu vil inddrage Berlinmuren og Østeuropa i denne debat, så synes jeg, man skulle sende denne hilsen til arbejdsgiverne. Det er da derfor, at det er nødvendigt at oprette værkstedsskolerne. Det er, fordi arbejdsgiverne ikke er sig deres ansvar bevidst og opretter de praktikpladser, de burde oprette i erhvervslivet. Det er jo derfor, vi har dette problem, og det synes jeg da at Venstre skulle være lidt mere opmærksom på i stedet for generelt at snakke om østeuropæiske forhold.

Vi mener bestemt, at vi skal arbejde for at få praktikpladser i erhvervslivet, helt klart, men i det omfang det bliver nødvendigt med værk-

[Holger K. Nielsen]

stedsskolerne, er det enormt vigtigt, at vi arbejder for at gøre disse uddannelser så gode som overhovedet muligt, så vi undgår det A- og B-hold, som der kan være en fare for. I stedet for at snakke om Østeuropa synes jeg, at Venstre skulle snakke om dette og gøre den praktikpladskompenenserende undervisning bedre.

Men ellers mener jeg, at dette lovforslag har en række lighedspunkter med et beslutningsforslag, vi fremsatte sidste år, og hvor vi havde den samme tankegang om, at alle skulle bidrage mere til AER og de arbejdsgivere, der opretter praktikpladser, skulle have en kompensations. Jeg er godt nok ny ordfører på dette område, men har da med interesse læst debatten fra sidste efterår, herunder undervisningsministerens bemærkninger til SF's beslutningsforslag og tankegangen bag det. Det var da interessant læsning, og når man tænker på, at ministeren efter de ikke særlig positive bemærkninger om vores forslag nu fremsætter et næsten tilsvarende forslag, så har jeg da på fornemmelsen, at ministeren vil få visse forøjelsvanskeligheder, når han skal til at æde alle de ord, han sagde den 30. oktober 1990, i sig igen. Men o.k., vi kan alle sammen blive klogere, og det er også sket her. Vi støtter faktisk den tankegang, der ligger bag den nye finansiering, som er baggrunden for dette lovforslag.

Som sagt er det vores udgangspunkt, at der skal være et incitament til at oprette flere praktikpladser, og dette incitament er bedre i dette forslag, end det var i det oprindelige forslag, og det centrale er så, at vi får gjort værkstedsskolerne bedre og sørger for, at der bliver en reel ligestilling mellem dem, der bliver nødsaget til at gå på værkstedsskolerne, og dem, der kommer ud i rigtige praktikpladser.

Så generelt vil jeg sige, at SF er positivt stemt over for dette lovforslag.

Køpke Christensen (FP):

Jeg studsede noget, da jeg hørte, at arbejdsgiverne ikke er sig deres ansvar bevidst med hensyn til at oprette lære- og praktikpladser. Jeg synes jo nok – det ved man, når man har fulgt bare lidt med på dette område – at det ikke kun er Dansk Arbejdsgiverforening, der har kritiseret det forlig sønder og sammen, men også LO, altså lønarbejderne i dette samfund.

Derfor vil jeg gerne pointere, at det, det drejer sig om, er at gøre det så godt for erhvervsliv-

vet som muligt, give det gode forhold, så der er mulighed, så der er basis for at oprette lære- og praktikpladser. Det sker ikke ved fra lovgivningens side at gennemtrumfe en pression over for erhvervslivet – og det er også lønarbejderne – for det, man er talsmand for, er jo, at der i den anden ende af uddannelsen selvfølgelig kommer flere arbejdsløse ud. Det er åbenbart det, man accepterer fra SF's side, ligesom Socialdemokratiet åbenbart har gjort det.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at hr. Køpke Christensen er meget ukonstruktiv. Jeg er da enig med hr. Køpke Christensen i, at der bør være en erhvervsudvikling, som sikrer flere praktikpladser, helt enig, og mere beskæftigelse, færre arbejdsløse.

Men det er jo ikke tilfældet. Der er en række problemer her, som du skal forholde sig til som politiker, og dér må vi da for de unges skyld overveje at få nogle ordninger, så de får sikret en uddannelse. Baggrunden for os er jo, at de unge mennesker, der vil have en lærlingeuddannelse, en faglig uddannelse, også får en reel mulighed for at gennemføre den. Det er jo baggrunden for disse tanker.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg hørte hr. Holger K. Nielsen tale jysk. På jysk siger man du i stedet for man. Ellers havde det ikke fået lov at passere.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Reel mulighed for at få arbejdsgiverne til at tage lære- og praktikelever, ja, det er korrekt. Der skal også være en reel mulighed for, at de unge får en uddannelse, og det er der jo ikke med det forlig, man indgik sidste år.

Det lovforslag, vi taler om i dag, er naturligvis en fortsættelse af lære- og praktikpladsforliget; der er ikke tale om reel uddannelse, der er tale om andenranguddannelse, som der ikke bliver brug for. Og hvis man har lidt kendskab til erhvervsskolerne, så ved man også, at de unge mennesker selv har udtalt stor kritik over for denne uddannelse. Jeg mener stadig væk, at man ikke skal presse erhvervslivet fra lovgivningens side. Vi skal holde fingrene væk fra dette område og lade erhvervslivet selv klare de problemer.

Jette Pors (CD):

Da vi forhandlede praktikpladskompen-
serende undervisning i efteråret, sagde vi fra
CD's side, at vi ikke ville stille os hindrende i
vejen; det skulle prøves. Men at det er et smer-
tensbarn i disse år, det er der vist ingen tvivl
om.

Jeg skal starte med at sige, at den ændrede
finansieringsform, hvor man heldigvis dropper
reglerne om branchetilørsforhold og lægger
op til en mere solidarisk finansiering for virk-
somhederne, kan vi selvfølgelig støtte.

Det glæder os, at virksomhederne fremover
vil få refusion for elevlønnen i skoletiden, så de
nu kan se noget fornuftigt i at tage elever. Ho-
vedformålet er jo at få så mange som muligt ud i
ordinære praktikpladser, og det er derfor også
positivt, hvis flere virksomheder kan gå i sam-
arbejde f.eks. om brug af værkstedskapacitet
for skolepraktikanterne. Jeg håber, at de priva-
te virksomheder går ind for tanken; de skal så
også have en eller anden form for kompensati-
on. Her tænker jeg på de ekstraudgifter, en
virksomhed nemt kan blive påført, hvis f.eks.
en svend skal oplære en lærling frem for at tje-
ne penge hjem til virksomheden.

Dette at skabe ligestilling mellem den almin-
delige praktikpladsaftale og skolepraktikken
kan godt give nogle problemer for de unge. Jeg
forstår da så godt, hvis fristelsen er stor for at
ansætte unge, som har været i ordinær praktik i
en virksomhed, frem for at tage unge fra prak-
tikskolerne uden erfaring fra det virkelige liv,
som man siger.

Det får mig imidlertid til at tænke på et pro-
blem, som ikke er nævnt i lovforslaget, men
som alligevel bør kædes sammen med det, vi ta-
ler om i dag. Der lægges ikke op til en reel lø-
sning af hele det problemkompleks, der knytter
sig til forholdet mellem udbud og efterspørgsel
af uddannelser. Der er noget modstridende i, at
man skaber fri adgang til uddannelserne uden
at tage hensyn til, hvor efterspørgslen er størst.
Jeg vil foreslå ministeren at se på disse ting.
Måske kunne ministeren skabe grundlag for, at
de faglige udvalg får kompetence – og i paren-
tes sagt: økonomisk ansvar – i forbindelse med
at få fastlagt nogle behovsrammer for de enkel-
te brancher.

Vi ser gerne i CD, at Folketinget om nogle år,
når der er skabt erfaringsgrundlag for, hvordan
de færdigguddannede skolepraktikanter har kla-

ret sig, ser på, om disse unge nu også har fået et
job inden for deres uddannelsesfelt, eller om
man måske ligefrem skal fastsætte nogle kvoter
for de enkelte brancheområder. Det kan være,
at ministeren kan give et bud på det.

Jeg vil ikke trække debatten længere ud. Det
er et godt oplæg, vi står med i dag, og vi kan fra
CD's side tilkendegive støtte til lovforslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Baggrunden for fremsættelsen af dette lov-
forslag er jo god at have i erindring, når vi i de
kommende dage i eksprestogsfart skal gennem-
føre lov om friskoler og private grundskoler.
For sagen er jo, at når dette forslag er til be-
handling igen, så er det, fordi man i sommeren
og efteråret 1990, hvor man dog ellers havde
bedre tid, gennemførte en lovgivning, som hav-
de, som det hedder, utilsigtede konsekvenser,
og som gør det nødvendigt at revidere loven al-
erede nu.

Jeg skal i øvrigt blot sige – uden at gå ind i at
genoplive debatten om hensigtsmæssigheden i
at have denne praktikpladskompen-
serende undervisning – at nu skal vi have den, nu skal den
afprøves. Man er med dette lovforslag nået
frem til en bedre finansieringsordning end den,
der oprindeligt var udformet, og det kan vi kun
støtte.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg forstår, at hr. Køpke Christensen tog fejl
før og mente, at han havde fået ordet for en kort
bemærkning. Det var ikke tilfældet, men hvis
hr. Køpke Christensen ønsker at holde sin ord-
førelse tale nu, så er han velkommen.

Køpke Christensen (FP):

Dette forslag er, som jeg sagde tidligere, en
udløber af det ret så dårlige forlig, regeringen
og Socialdemokratiet indgik sidste år. Det blev
hastet igennem kort tid inden sommerferien.

Som bekendt advarede vi i Fremskridtsparti-
et allerede på daværende tidspunkt imod for-
slaget, og de tilkendegivelser, der efterhånden
er kommet fra alle parter, har vist, at Fremskridtspartiet havde ret i sine påstande.

Fremskridtspartiet er naturligvis stadig af
den opfattelse, at det var et rigtig dårligt forlig,
der blev indgået, og at forslaget er et typisk ud-
tryk for planøkonomi, planøkonomiske prin-
cipper, som vi naturligvis ikke vil lægge navn
til.

[Køpke Christensen]

Forslaget handler om finansiering af udgifterne ved lære- og praktikpladselevernes ophold på erhvervsskoler, og der er ingen tvivl om, at her, hvor Dansk Arbejdsgiverforening og LO er nået til enighed om, hvordan man kan finansiere disse uddannelser, har det været et valg mellem pest og kolera. Det har Dansk Arbejdsgiverforening i øvrigt også udtalt.

Fremskridtspartiet kan ikke appellere nok om, at man dropper alt, hvad der hedder lære- og praktikpladsforlig, og også den følgelovgivning, vi taler om i dag.

Som der ganske rigtigt står i bemærkningerne til lovforslaget, er der siden lovens vedtagelse i november 1990 fremført meget kritik af bidragssystemet. Derfor tog man LO og DA med på råd i et såkaldt fælles udvalg, hvor også undervisnings- og forskningsministeren var repræsenteret. Det udvalg fik til opgave som led i en sammenhængende løsning på praktikpladsområdet bl.a. at finde frem til en løsning på disse finansieringsproblemer.

Vores opfattelse er, at man kommer længere og længere ud i suppedasen med det her forslag. Det er endnu et klart bevis på, at de partier, der står bag disse mærkværdige tiltag, er med til at pålægge erhvervslivet yderligere udgifter. Vi vil under ingen omstændigheder lægge navn til dette sjuskede – undskyld – forslag.

Om der fra erhvervslivets side laves en praktikpladskampagne, er ikke noget, vi fra lovgivningssiden skal blande os i, og med hensyn til finansieringen skal vi ligeledes holde fingrene fuldstændig fra fadet. Det må være de markedsøkonomiske principper, der hersker på erhvervsområdet, ligesom det naturligvis helst også bør gælde på andre områder. Jeg skal for Fremskridtspartiet sige, at vi under ingen omstændigheder vil være med til at køre det her forslag igennem.

Jeg vil gøre hr. Anders Mølgaard fra Venstre, der kraftigt kritiserede det, der er sket under dette forslag og under de tidligere forslag, opmærksom på, at jeg selvfølgelig støtter de bemærkninger, der faldt om den stærke kritik af forslaget. Jeg håber på, at vi på et eller andet tidspunkt må finde et alternativt flertal, så vi kan få disse ting fjernet fra den lovgivning, der her er tale om.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovgivningen forud for dette lovforslag er

bestemt ikke noget at prale af. Vi kan alle huske, hvordan det gik til med den nugældende lov: Det var et alvorligt problem, der skulle finde en hurtig løsning, og så fik vi strikket noget sammen, som bestemt ikke var det bedste, der kunne præsteres her i Folketinget.

Ordnningen har vist sig at være uretfærdig over for en række virksomheder. Der har været mange problemer med den, og derfor er det helt naturligt, at vi prøver at lappe på det.

Dette er heller ikke den bedste løsning på det alvorlige problem. Praktikpladskompenserende undervisning er en nødløsning, men vi må vel alle sige: Hvad skal vi ellers gøre? Hvordan skal vi ellers løse dette problem?

Nu ligger der så et lovforslag på bordet, en løsningsmodel, som er tiltrådt fra begge sider i dansk erhvervsliv, LO og DA. Dermed er ansvaret for det, vi laver her, for så vidt bredt lidt længere ud, og det vil også være vanskeligt at stå her og tage afstand fra forslaget, når det er blevet anbefalet på så bred en baggrund.

Derfor kan jeg ikke for Kristeligt Folkepartis vedkommende finde nogen argumenter for en afvisning, selv om jeg, hvis jeg kunne have fundet dem, gerne ville have fremført dem.

Det bedste ville være, som vi også tidligere har sagt, at erhvervslivet selv kunne klare dette problem, at erhvervslivet selv fandt disse praktikpladser i en periode, indtil årgangene bliver mindre, og hvor problemet forhåbentlig løser sig selv.

Det har ikke manglet på opfordringer til erhvervslivet, men det har altså ikke resulteret i det nødvendige antal praktikpladser. Derfor kan jeg egentlig kun ønske loven en kort levetid, for vi skulle meget gerne have en bedre løsning på længere sigt. Men vi har ikke noget bedre nu, og derfor vil det ikke give problemer i forhold til Kristeligt Folkeparti at få lovforslaget hurtigt igennem Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skal da ikke undlade over for hr. Køpke Christensen at gentage, hvad vores ordfører sagde i sin tale, at vi fra Socialdemokratiets side gerne havde været denne lov foruden. Men det hænger altså sammen med, som også andre ordførere har været inde på i denne debat, at det har vist sig, hr. Køpke Christensen, at de frie markeds kræfter ikke har kunnet løse den

[Poul Erik Dyrlund]

opgave, ikke har kunnet løfte den opgave, det er at sikre, at alle unge får en uddannelse, og det er så et resultat af det, at vi nu behandler dette lovforslag og de problemer, de unge mennesker er inde i.

Det synes jeg man i denne sammenhæng bør skrive sig bag øret. Der er jo en årsag til, at vi står her og behandler dette lovforslag.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil starte med at sige tak for den meget brede tilslutning til forslaget. Kun Fremskridtspartiet har sagt nej.

Jeg skal ærligt indrømme, at den ordning, som her lægges frem, efter min mening ikke er nogen god ordning. Men den er bedre end den hidtidige, fordi de, der skal betale, foretrækker at betale på den måde, der her lægges op til. Det er alene det, der giver ordningen dens kvalitet, ikke noget som helst andet. Sådan har jeg det i hvert fald.

Jeg er enig med dem, der siger, at nu skal vi ikke stå og bagtale værkstedsskolerne, for det er vigtigt, at de bliver så gode som muligt, og det er vigtigt, at de elever, som går der, ca. 1.000, ikke bliver handicappede i deres videre uddannelsesforløb. Vi skal ikke bagtale værkstedsskolerne.

Men det er en nødløsning, som det også er nævnt af mange. Bl.a. er der det absurde, at en værkstedsskoleplads koster næsten tre gange så meget, som det ville koste at give eleven fuld lærlingeløn i en offentlig eller en privat virksomhed. Derfor vil jeg godt sætte en tyk streg under ordet nødløsning. Jeg tror, det var fru Pia Christmas-Møller, der brugte det udtryk, og også fru Jette Pors.

Noget meget afgørende er, at en række organisationer med Dansk Arbejdsgiverforening i spidsen har sagt, at hvis vi gennemfører denne nye tilskudsordning, vil det tømme skolerne her i sommer, før det nye hold kommer ud til efteråret. Det er i sig selv grund nok til at vedtage denne ordning. Det gælder jo om at få tømt skolerne. Det gælder om, at vi ikke opbygger en eller anden værkstedsskolekultur med en dertil hørende pressionsgruppe, som påstår, at værkstedsskoler i virkeligheden er bedre end almindelig praktik. Det gælder om at få tømt de skoler, og dette forslag er et led i skoletømnin-gen.

Og så vil jeg gerne på det kraftigste protestere imod, at jeg skulle være blevet det allermindste klogere, siden vi havde en behandling af et forslag fremsat af SF. Jeg er ikke blevet spor klogere, det vil jeg gerne understrege.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Ja, man kan tydeligt høre, at undervisningsministeren har det utrolig svært med det her forslag.

Det er ikke helt velbegrunderet med de besværligheder, ministeren giver udtryk for. Men jeg er enig i det synspunkt, ministeren fremsatte, at vi ikke skal lægge skolerne og langt fra eleverne for had i denne sag. De er efter min opfattelse ikke skyld i den situation, de er i.

Ministeren talte også lidt om kvalitet. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at der nu er meldinger fremme om, at det rent faktisk er sådan, at en række af de PKU-elever, som startede den 7. januar, er blevet attraktive for erhvervslivet på en række brancheområder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om fastlæggelse af regler om visse hverv m.v. ved erhvervsskolerne.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 8/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrlund (S):